

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

DIREKTORAT ZA JAVNI SEKTOR

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 16 50
F: 01 478 16 99
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

UKOM

gp.ukom@gov.si

Številka: 092-221/2014/3

Datum: 18.04.2014

ZADEVA: Predlagam.vladi.si - Predlog 5656-116: Znižanje stroškov prevoza na delo

Spoštovani,

preko portala predlagam.vladi.si smo prejeli v reševanje vprašanje glede povračila stroškov prevoza na delo in z dela z uvedbo službene vozovnice za javni promet kot način povračila stroškov prevoza na delo in z dela ter glede uvedbe davka na fosilna goriva. V nadaljevanju vam podajamo skupni odgovor Ministrstva za finance in Ministrstva za notranje zadeve.

V delu, ki se nanaša na novo ureditev povračila stroškov prevoza na delo in z dela, pojasnjujemo naslednje. Povračilo stroškov prevoza na delo in z dela za javne uslužbence urejeno v Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti RS in kolektivnih pogodbah dejavnosti in poklicev (U.I. RS št. 40/12, v nadaljevanju kolektivne pogodbe). Povračilo stroškov prevoza se javnim uslužbencem povrne v višini javnega prevoza, če pa ta ni možen, pa v obliki kilometrine.

Ob tem poudarjamo, da je Republika Slovenija lastnica (posredna ali neposredna) le nekaterih ponudnikov javnega prevoza na področju Slovenije, medtem ko so ostali ponudniki storitev javnega prevoza privatne gospodarske družbe, za katere veljajo tržna pravila in na poslovanje katerih Vlada RS ne more vplivati. Posledično bi bilo možno dogovarjanje le o cenah v gospodarskih družbah, v katerih je Republika Slovenija večinski lastnik. Pri privatnih družbah pa je po našem mnenju možno le dogovarjanje o višini posameznih vozovnic v sklopu pogajanj o ceni konkretne službene vozovnice na določeni relaciji. Rešitev bi lahko v praksi pomenila različne višine povračil stroškov prevoza glede na konkretnega ponudnika storitev javnega prevoza. Ob tem je treba tudi upoštevati, da glede na obstoječo mrežo javnega prevoza ter zaradi različne razporeditve delovnega časa javnih uslužbencev službena vozovnica ne more popolnoma nadomestiti vseh ostalih načinov povračila stroškov prevoza na delo in z dela, jih pa lahko nadomesti v določenem delu.

Povračilo, ki ga dobi javni uslužbenec ne pomeni povračila dejanskih stroškov prevoza, ki so javnemu uslužbencu nastali ob prihodu na delo in z dela, temveč gre za povračilo najcenejšega prevoza, ki javnemu uslužbencu omogoča prihod na delo in z dela. Delodajalec torej javnemu uslužbencu povrne stroške za prevoz na delo in z dela, pri tem pa javne uslužbence ne omejuje

k uporabi določenega načina prihoda oziroma prevoza na delo in z dela. Na podlagi dosedanje prakse se je izkazalo, da vrsta povračila stroškov prevoza (povračilo v višini javnega prevoza ali kilometrine), nima bistvenega vpliva na izbiro vrste prevoznih sredstev, ki jih za prevoz na delo in z dela dejansko uporabljajo javni uslužbenci.

Določitev načina povračila stroškov prevoza na delo in z dela se zaradi ureditve v kolektivnih pogodbah lahko spremeni le na podlagi sporazuma obeh pogodbenih strank. Posledično Vlada RS ne more enostransko spremeniti dogovorjen način povračila stroškov prevoza na delo in z dela, temveč se lahko nova ureditev tega področja sprejme le v dogovoru z reprezentativnimi sindikati javnega sektorja.

V delu, ki se nanaša na predlog uvedbe dodatnega davka na fosilna goriva z vidika trošarinske politike pojasnujemo, da je obdavčitev energentov pri nas urejena z Zakonom o trošarinah, ki je v skladu z zadevno evropsko zakonodajo, natančneje z Direktivo o obdavčitvi energentov (Direktiva Sveta 2003/96/ES o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije). Ta direktiva predstavlja temelj in omejitve domači zakonodaji na tem področju in celovito ureja obdavčitev fosilnih gori s trošarino.

Dodatni novi davek na fosilna goriva na ravni EU ni predviden. Dodatno pa pojasnujemo, da na Svetu EU poteka razprava o spremembah Direktive o obdavčitvi energentov, pri čemer teče razprava tudi v smeri morebitnega povišanja obveznih minimalnih trošarin za energente na ravni EU.

Obenem iz predloga izhaja, da bi se dodatna sredstva iz novega davka investiralo v projekte trajnostne mobilnosti, subvencije za nakup avtomobilov na elektriko ter za pridobivanje elektrike iz obnovljivih virov. Glede predloga za namensko porabo bi želeli opozoriti, da je ta v nasprotju s politiko integralnega proračuna in zato nesprejemljiv. Skladno z zakonom o javnih financah vsi prejemki proračun služijo za pokrivanje vseh izdatkov, razen če s tem zakonom ali zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, ni določeno drugače. Gre torej za eno od temeljnih proračunskih načel – načelo integralnosti proračuna, s katerim se želi onemogočiti neposredno ali avtomatično vezanje določenih prejemkov proračuna da določene izdatke ter s tem preprečiti, da bi bili samo nekateri neposredni proračunski uporabniki upravičeni do določenih – vnaprej rezerviranih – prejemkov. Z dosledno izpeljavo tega načela se tudi ohranja pravica državnega zbora, da odloča o izdatkih proračuna. To pa ne ovira resornih ministrstev (v konkretnem primeru Ministrstva za infrastrukturo in prostor, Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo in Ministrstva za kmetijstvo in okolje), da ob pripravi vsakoletnega proračuna v svojih finančnih načrtih na odhodkovni strani ne oblikujejo ustrezne višine pravic porabe za predlagane namene.

S spoštovanjem,

Mag. Renata Zatler
državna sekretarka

V vednost:

- Ministrstvo za finance (gp.mf@gov.si)